

[Grønlandsministeren]

disse dage finder sted i Grønlands landsråd omkring disse meget alvorlige samfundsspørgsmål, og på foranledning af hr. Steenholdts spørgsmål vil jeg gerne sige, at jeg er parat til senere i denne måned sammen med Grønlands landsråds forretningsudvalg at tage en dybtgående drøftelse af spørgsmålene, ikke mindst på baggrund af den drøftelse, der har fundet sted i Grønland, og det materiale, man måtte forelægge for mig.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er mit generelle indtryk, at den forhandling, der har fundet sted i dag, har været præget af en betydelig villighed til at samarbejde. Med andre ord: det samarbejde, der har fundet sted i augustsamlingen, synes også at skulle kunne manifestere sig i den samling, som vi nu har påbegyndt, og jeg vil gerne for en ordens skyld understrege, at det ikke snævert er bundet til de fire partier, der har indgået det forlig, som har været så omdiskuteret også ved denne lejlighed.

Jeg tror heller ikke, jeg overfortolker noget, når jeg siger, at det var mit indtryk, at der ikke i forsamlingen her eller fra ordførernes side blev givet udtryk for lyst til at aktionere mod regeringen. Der lød ikke rigtig noget krav om, at nu skulle vi sørne have en ny regering, og det siger jeg tak for, ikke for regeringens skyld, men fordi jeg tror, det er vældig nyttigt for samfundet og for folkestyret som sådant.

Så har jo forskellige ordførere været inde på mange andre ting end de økonomiske. F. eks. har hr. Askjær Jørgensen været inde på Det kgl. Teater, og man ville forfærdelig gerne vide, hvorledes statsministeren vurderede de planer, der ligger. Det føler jeg ikke det er tiden til nu, og heller ikke, at det er min opgave at gå i detaljer herom. Men jeg vil gerne sådan for en ordens skyld markere, at regeringen som sådan absolut mener, at der nu er behov for, og at tiden er inde til, at gøre en betydelig indsats for at skabe bedre forhold for Det kgl. Teater, vores nationale scene. For det første må vi gøre det, fordi den kunst, som i århundreder er blevet skabt, og som stadig lever og har vist sin værdi i dag, skal have gode vilkår at arbejde under. Og for det andet, fordi også ny og nyere kunst skal have plads på Det kgl. Teater, på vores nationale scene, hvor også den kan

vises, hvad den vil, og måske give anledning til betydelig debat. Dette vil jeg markere, fordi jeg synes, det er vigtigt, at man er klar over, at regeringen og socialdemokratiet står på det standpunkt, at vi vil hæge både om det, der har kunnet overleve, og om retten til nyskabelse inden for det kulturelle.

Der er også et andet spørgsmål, der har været draget ind, og det er folkekirken. Den er der sagt så mange fornuftige ting om fra forskellige partiers side, men til hr. Askjær Jørgensen vil jeg gerne sige: folkekirken, ja, det kan da være rigtigt at fremhæve, at tro ikke er noget, der koster penge, men det er jo rigtigt, at hvis folkekirken skal kunne fungere, så koster det penge, og så må det vel være skatteyderne, der betaler det. Hvis man ikke vil, hvis f. eks. fremskridtspartiets folk og ordføreren ikke vil, så er vi jo specielt på dette område så liberale, at det er muligt for hr. Askjær Jørgensen at melde sig ud af folkekirken. Ingen opfordring, men blot for at markere, at der altså ikke er nogen tvang. Men tingene skal klares, der er en række betydelige og vigtige samfundsfunktioner, som folkekirken klarer, og derfor mener regeringen det rimeligt, at det foregår på den måde, som det nu foregår på, og derfor har jeg gjort disse bemærkninger om folkekirken.

Hr. Askjær Jørgensen var så venlig at kalde socialdemokratiet en gammel krøbling. Jeg siger tak for den betegnelse, og så vil jeg gerne sige, at nu skal man ikke altid vurdere et parti på, om det er gammelt, men måske nok på, om det er forældet, om det er krøblingeagtigt i sin måde at tænke på. Jeg synes, man har set så mange eksempler på nye partier, der kommer frem, som, længe før de har nået konfirmationsalderen eller bryllupstiden, i virkeligheden er gammeldags, er bagudskuende, ja, nærmest repræsenterer synspunkter, holdninger og ideer, som for længst er forladt her i landet, som har vist sig at være ubrugelige, og som, hvor de endnu virker ude i den store verden, viser sig ikke at være løsningen på tidens problemer.

Derfor er det ikke et spørgsmål om alder, men om, hvilke, skal vi sige holdninger og kvaliteter der ligger i de enkelte partier, og her mener jeg altså, at socialdemokratiets holdning til tidens problemer bestemt er i overensstemmelse med, ja, på en række punkter måske snarere er forud for den tid,